

[Slebsager.]

Paragraf, som omhandler Revisorerne, sige, at de Bestemmelser, der findes i Slutningen af 1ste Stykke af § 51, hvorved man fuldkommen vil udelukke fra Valg som Revisor Folk, som ved Ægteskab, Slægtskab eller Svogerskab i ret op- og nedstigende Linie eller som Søkende er knyttet til noget Medlem af Bestyrelse o. s. v., er alt for vidtgaende.

Endvidere vil jeg sige, at naar man udvider Antallet af Selskaber, der skal have statsautoriseret Revisor, fra, hvad det hedder i det Lovforslag, der blev vedtaget i Landstinget:

„I Selskaber, hvis Aktier er Genstand for offentlig Kursnotering, skal der være flere Revisorer, og mindst en af disse skal være statsautoriseret“ og foreskriver, at i Selskaber, hvis Aktiekapital udgør 500 000 Kr. eller derover, skal der være flere Revisorer, hvoraf mindst een skal være statsautoriseret, forekommer det mig dog nødvendigt, at man, før man gaar til en Bestemmelse af saa vidtgaende Natur med Hensyn til Forpligtelsen til at anvende statsautoriserede Revisorer, sikrede sig, at man havde tilstrækkelig mange statsautoriserede Revisorer.

Vi har her i Landet ikke mere end nogle og tresindstyve statsautoriserede Revisorer, hvoraf langt den overvejende Part bor her i København. Det er jo meget faa af disse statsautoriserede Revisorer, der bor i Provinsen. Før man gaar til en saa vidtgaende Udvidelse med Hensyn til Kravet om statsautoriserede Revisorer, maa man altsaa sikre sig, at vi har et langt betydeligere Antal af dem, end vi har; og derfor tror jeg ikke, at vi, som Forholdet ligger, i det hele taget bør træffe denne Bestemmelse, selv om jeg i og for sig er indforstaaet med, at den Revision, vi skal have, skal være den bedste og mest sagkyndige.

I Forslaget til Næringslov findes en Overgangsbestemmelse med Hensyn til Statsautorisation af Revisorer, hvorefter der i en Række Overgangsaaar skulde kunne udnævnes statsautoriserede Revisorer mellem dertil tilstrækkeligt kyndige, som ikke havde underkastet sig den Eksamen, som vi nu en Gang har for statsautoriserede Revisorer. Det var en Overgangsbestemmelse, vi havde i adskillige Aar, efter at Loven om statsautoriserede Revisorer var vedtaget. Det vilde vist være ønskeligt, at denne Overgangsbestemmelse med Hensyn til statsautoriserede Revisorer blev gennemført. Skulde det vise sig, at Næringsloven ikke kan gennemføres i denne Samling, vilde

jeg ikke være utilbøjelig til at mene, at det vilde være klogt at lade denne Bestemmelse om Revisorerne blive fremmet, fordi det er en Nødvendighed, at vi saa snart som muligt faar Antallet af statsautoriserede Revisorer udvidet. Der er ingen Tvivl om, at der blandt de Folk, som virker som Revisorer uden at have Statsstempel paa sig, en Række af de regnskabskyndige Tillidsmænd, vil være nogle, der fuldt ud er skiktede til at udføre Revisionsarbejde ogsaa som statsautoriserede Revisorer.

I det hele taget synes det mig, at Minoritetens Ret er stærkt beskyttet gennem det i Landstinget vedtagne Lovforslag, og det vilde efter min Opfattelse ikke være rigtigt at gaa saa vidt i Mindretalsbeskyttelse, som Ministeren gør i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal omtale visse andre Ændringer. I Lovforslagets § 10 giver Ministeren os en lille Indrømmelse, idet han udelader en Passus, som hed:

„og de til Stiftelses-Overenskomsten hørende Bilag skal — i Original eller af Stifterne bekræftet Genpart — fremlægges ved Tegningen“.

Det er en Indrømmelse, men jeg mener, Ministeren med god Samvittighed kan give denne Indrømmelse, fordi der jo i Lovforslagets § 15, sidste Stykke, findes en Bestemmelse om, at „de i Anledning af Stiftelsen oprettede Dokumenter skal — i Original eller bekræftet Genpart — forevises Overregistrator“, og naar Overregistrator faar Lejlighed til at se dem, saa maa det, forekommer det mig, i Virkeligheden ogsaa være tilstrækkeligt.

Med Hensyn til Lovforslagets § 22, der angaar Forhøjelse af Aktiekapitalen, stiller Ministeren her Krav om, at „uden Samtykke af Ministeren for Handel og Industri maa Anmeldelsen ikke optages i Registeret, forinden der paa den nytegnede Kapital er sket Indbetalinger, der udgør mindst 25 pCt. af hver Akties Paa lydende“. Dette er en Skærpelse i Forhold til, hvad der var Enighed om sidste Aar; jeg siger udtrykkelig Enighed om, idet man da var enig om, at det skulde være 25 pCt. for Forsikringsaktieselskaber og 10 pCt. for andre Aktieselskaber.

Det skal jeg i og for sig ikke hæfte mig stærkt ved, for jeg anser det ikke for noget overordentlig væsentligt, om man stiller Krav om, at der skal være indbetalt 10 pCt. eller 25 pCt. af Aktiekapitalen; det er i alle Tilfælde et Punkt, som vi udmærket godt kan optage Forhandling om. Vigtigere er det selvfølgelig, at der er Enighed om, hvad der staar i Lovforslagets § 30,